

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 7 januari 2026

Thema: Witte stilte

Voorganger: Jurgen van der Ent

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom en inleiding

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed in de traditie van Taizé.

En opeens was daar de witte stilte. Het nieuwe jaar, 2026, was nog maar net begonnen of ons land werd bedolven onder een wit tapijt van sneeuw.

Alles kwam tot stilstand: de wegen werden glad, soms onbegaanbaar, nieuwe filerecord werd gezet, de treinen reden niet en zelfs met een winterdienstregeling wilde het niet vlotten, Schiphol viel stil en mensen stranden soms voor dagen, scholen, hogescholen en universiteiten schorten hun lessen op en iedereen kreeg het advies thuis te werken.

En het bleef maar sneeuwen. Tot 10 à 15 cm toe. Schoongemaakte met strooizout ingereden wegen werden weer wit en onbegaanbaar, fietsen werd en bleef een hachelijke zaak.

Toch was er ook vreugde: sleetje rijden, snowboarden of gewoon wandelen in het sprookjesachtige witte landschap was leuk om te doen.

[Lied nr. 139: Atme in uns](#)

Witte stilte

Sneeuw dempt. Alle omgevingsgeluiden worden gesmoord in de witte deken die over het land ligt. En op het kraken van je schoenen in de sneeuw na, wordt alles opeens stil. Alsof je een nieuwe wereld betreed.

Één waarin alle ellende die over ons wordt uitgestort even heel erg ver weg is. Waarin dictators geen internationale regels kunnen overtreden en invallen doen om uiteindelijk nieuwe grondstoflocaties te bemachtigen. Een wereld waarin de gevolgen van klimaatverandering even niet zichtbaar zijn.

Nee, de stilte overheerst. Dat laat je genieten maar laat je ook tot inkeer komen. Begeleid door het ritme van je stappen kun alles even loslaten en naar binnen keren. Hoe is het met mij? Wat zit

mij dwars? Waar ben ik bang voor? Wie of wat is mijn houvast? Waar kijk ik naar uit? Welke stappen moet ik nemen om daar te komen?

Een extra stilte moment buiten, naast dat hier zo meteen in de vesper. Stilte waarin je ziel op adem kan komen.

[Lied nr. 143: Mijn ziel kom op adem](#)

Bijbeltekst uit 1 Koningen 19: 11-13a

Nadat Elia de valse profeten had gedood, vluchtte hij voor zijn leven en school in een grot op de berg Horeb.

De Heer zei: "Ga naar buiten en kom bij Mij op de berg staan." Vlak voordat de Heer voorbij zou gaan, begon het geweldig hard te stormen. De wind die voor de Heer uit ging, verscheurde bergen en brak rotsen stuk. Maar de Heer was niet in de storm. Na de wind kwam er een aardbeving.

Maar de Heer was niet in de aardbeving. Na de aardbeving kwam er een vuur. Maar de Heer was niet in het vuur. Na het vuur hoorde Elia het suizen van een zacht briesje. Zodra hij dat

hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht en bleef in de ingang van de grot staan.

Lied nr. 150: Be still

Stilte

Voorbeden, afgewisseld met [acclamatie nr. 138 Gospodi Pomilui](#)

- God van stilte, U komt niet in een storm, een aardbeving of in vuur, maar in de stilte van een licht briesje. Geef ons kracht de stilte te weerstaan en ons open te stellen voor U.

Laat ons zingend bidden...

- God van wijsheid, wees een hoeder voor ons en wijs ons op het pad dat we moeten gaan. Geef ons in de stilte van gebed inzicht in de stappen die we moeten nemen.

Laat ons zingend bidden...

- (ruimte voor eigen gebed)

Laat ons zingend bidden...

- Luisterende God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Laten voor al deze stille wensen nog één keer zingen...

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu, Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt

Amen

[Lied nr. 137:](#) [Exaudi orationen meam](#)

Slotgedachte: De Stilte, een tweestemmig lied met God

*Als ik maar één stem hoor,
zing ik veel te hard,
ben ik te veel met mijzelf bezig,
of wil alleen soleren en bereik ik niets.*

*Als de zang niet stemt,
ben ik ontstemt en zit mij iets goed dwars,
kan ik het juiste zendkanaal niet vinden,*

*ben ik niet in de stemming,
en zal de stilte een kakofonie van geluiden zijn.*

*Als het gezang vals klink,
ben ik niet oprecht,
probeer ik krampachtig dingen te verbergen,
en zal dat de stilte verscheuren.*

*Als ik de tweede stem hoor, kan deze
mij begeleiden,
mij vervoeren in nieuwe inzichten,
of mij leiden naar nieuwe toonsoorten*

*Als de muziek in harmonie is,
klinkt er dus een derde stem door,
een oertoon uit het niets voortkomend,
kleuring van klank om mij heen,
een echo van mijn omgeving in de stilte*

*Soms duurt het een tijd voordat ik de andere stem hoor,
ben ik nog te vol in mijn hoofd met wat mij bezigt,
heb ik meer tijd tot inkeer nodig,
kan ik niet alles loslaten wat ik krampachtig vasthoud,*

*Soms wil ik niet in harmonie zijn en ben ik tegendraads.
Toch zal mijn contrasubject altijd weer in relatie zijn met de hoofdmelodie.*

*Soms kan ik geen woorden vinden en zing ik op klanken.
Mijn melodie heeft geen uitleg nodig, de boodschap komt altijd over.*

*Ik verlang naar de stilte, maar kan deze soms moeilijk vinden
Maar af en toe is de stilte, een tweestemmig lied met God*

Slotlied nr. 114: Iedere nacht verlang ik naar U

Ik wens iedereen een mooi wit stiltemoment. Koestert de stilte!

*Na afloop is er koffie en thee in de Tuinzaal,
daarna zangrepetitie voor eenieder die dat wil*